

- 3) Articolele 4 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului ^(?) din 19 ianuarie 2009, coroborate cu articolul 39 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 se opun unei reglementări naționale care prevede că una și aceeași cerință poate în același timp să constituie o cerință minimă obligatorie (obligație) și o cerință care depășește cerințele minime obligatorii (cerința privind o plată pentru agromediu)?

⁽¹⁾ JO 2011, L 25, p. 5.

⁽²⁾ – Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (JO 2005, L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101).

⁽³⁾ – Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO 2009, L 30, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Montreuil (Franța) la 7 octombrie 2019 – Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Cauza C-737/19)

(2019/C 413/39)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Montreuil

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bank of China Limited

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

- 1) Soluțiile desprinse din Hotărârea din 24 ianuarie 2019, Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des Finances, C-165/17, sunt aplicabile în ipoteza în care o sucursală realizează într-un stat membru, pe de o parte, operațiuni supuse la plata TVA-ului și, pe de altă parte, prestații în favoarea sediului său și a unor sucursale stabilite într-un stat terț?
- 2) Atunci când sucursala stabilită într-un stat membru solicită un drept de deducere întemeiat pe cheltuielile efectuate de ea în vederea realizării unor prestații în favoarea sediului său dintr-un stat terț, mai precis a unor exporturi de servicii financiare și bancare, persoana impozabilă poate deduce taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu litera (a) a articolului 169 sau cu litera (c) a aceluiași articol [din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7)]?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în cazul în care sucursala poate solicita o deducere în conformitate cu litera (a) a articolului 169, în ce condiții se poate considera că operațiunile bancare realizate de sediul stabilit într-un stat terț ar da un drept de deducere dacă ar fi realizate în statul membru în care sunt efectuate cheltuielile pentru care se aplică taxa pe valoarea adăugată? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în cazul în care sucursala poate solicita o deducere în conformitate cu litera (c) a articolului 169, în ce condiții se poate considera că clientul este stabilit în afara Uniunii Europene atunci când sucursala se află în Uniunea Europeană și formează una și aceeași entitate juridică cu sediul?